

Szerkesztőség:

PLEBÁNIA-HIVATAL,
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
 évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

V I Z Z O L T Á N

Kiadótulajdonos:

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
 kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér سرا 50 kr.

A tanév kezdetén.

Az iskolákban megkezdődtek a beira-
 tások, a szünidő alatt üresen ásitózó tan-
 termeket újra betölti a gyermekek virgoney
 serege s a tanítók újra megkezdik szép, de
 nehéz, felelősséggel járó munkájukat.

Ne találja senki unalmasnak az iskola
 ügyeivel foglalkozni, mert oly fontos tárgy
 ez, mely méltán igényli mindnyájunk leg-
 nagyobb érdeklődését maga iránt. Régi
 igazság, hogy „akié az iskola, azé a jövő!”
 Azt hiszem, hogy Abony polgárai azt ki-
 vánják mindnyájan, hogy a jövő a jónak,
 a nemesnek, a becsület- és erkölcsnek dia-
 dalát jelentse az új nemzedéknél. Ezt azon-
 ban nem elég csak ohajtani, de tenni is
 kell ez irányban, ki-ki azon uton, a mely
 az ő állapotának legjobban megfelel.

Mindenekelőtt a tanítók lelkiismer-
 retes buzgalmán és szakértelmén fordul
 meg az iskola sikere. Ha ők nem csak
 kenyérkeresetnek tekintik pályájukat, hanem
 élethivatásnak, a melyet szeretnek, akkor
 bizonyára meg fognak felelni ama várako-
 zásnak, a melylyel a társadalom feléjük
 fordul. Akkor az atyai szeretetteljes modor
 is, melylyel a családjának tekintett kis ta-
 nitványokat a szükséges ismeretekbe vezetik,
 elfogja találni mindig a kellő közép utat a
 nyersség és a gyönge bánásmód között s
 megszűnik minden jogosult panasz a szü-
 lők részéről a büntetés túlhajtott szigora
 miatt. A tanítókat a közszeretet és becsü-
 lés fogja kísélni a nagyközönség részéről
 derék munkájokban s az azon lesz, hogy
 minél inkább érvényesítse azt, kifejezésre
 juttassa minden téren, még az anyagi ál-
 dozat terén is.

De magában a tanító még nem bizto-
 sítja a tanítás sikerét, ha nem segítik őt
 ebben a szülők. Sokan azt tartják,
 hogy azért fizetjük a tanítót, vesződjön az
 a gyermekkel, a szülőnek más dolga van,
 annak kenyér után kell járni.

Ne értsük félre egymást. Nem is arról
 van szó, hogy az anya vagy épen a mun-
 kával elfoglalt apa szakszerűleg tanítsa
 gyermekeit, hanem csupán arról, hogy egy-
 részt a tanköteles kor előtt az értelmi fejlő-
 déssel lépést haladva az imádságokra való
 tanítás s egyéb kisebb fegyelmi szabályok-
 hoz való szoktatás által előkészítsék azokat
 az iskolára, másrészt pedig, midőn már
 elérkezett az iskolába járatás ideje, előse-

gítsék illetőleg biztosítsák a jó eredményt
 az által, hogy pontosan küldjék gyermekei-
 ket iskolába még akkor is, ha az anyagi
 veszteséget jelent s érdeklődjenek a tano-
 dai dolgok iránt akkép, hogy a szülők
 időnkint kérdezősködjének gyermeküktől a
 tanultak felől s írás-, számolásbeli felada-
 taikat mutattassák fel maguknak. Mindez
 nem sokból áll s hatalmas ösztönt ad a
 tanulónak a reá nézve különben száraz és
 komoly ismeretek elsajátítására.

Ma napság, midőn az állam versenyt
 haladva a többi cultur-országokkal, nálunk
 is hatalmas arányokban igyekszik az iskola-
 ügyet fejleszteni, midőn a multnak sok
 mulasztását csaknem egy csapásra kell
 helyre hozni, igen nehéz az iskola fentar-
 tók helyzete már csak a rohamos iskola-
 fejlesztések által igényelt kiadások tekinte-
 téből is. Mindazonáltal az állam hathatós
 anyagi és erkölcsi támogatásával sikerülni
 fog a magyar tanügynek is ama színvo-
 nalra emelkednie, a melyet tőle a haladó
 kor megkövetel, de csak úgy, ha a tanítók
 és szülők egymást megértve kölcsönösen
 közremunkálnak arra és hivatásuk magas-
 latára helyezkedve meghozzák a munka
 áldozatát, az utóbbiak pedig a szükséges
 anyagi áldozatot is!

Közgyűlés.

A községi képviselői közgyűlés m. hó 28-án
 d. u. 3 órakor a tagok nagyszámú részvétele
 mellett tartatott meg, amit nem lehet csodálni, a
 midőn választásról is volt szó.

Mindjárt az első tárgy olyan kemény
 dió volt, a melybe — bizony mi türes-tagadás —
 bele is tört a közgyűlésnek mind a negyven foga,
 minden tagot egy fognak számítva, a hány tag a
 gyűlésen jelen volt.

Miről is volt szó? Arról, hogy Király János
 és mintegy 80 birtokos társa által aláírt kérvény-e
 kellett határozatot hozni, a mely kérvényben azt
 kéri az érdekeltek, hogy az egyes birtok tagok
 felmérésével egy hitelesített térkép készíttessék,
 tekintettel a fenforgó rendetlen birtok viszonyokra
 s a közelgő betétszerkesztésre.

Ezen ügy rendkívüli fontosságát már több-
 ször hangoztattuk e lap hasábjain, nem is épen
 alacsony vonalon mozgó vita is indult meg rajta
 pro et contra, — s ma is ott állunk, hogy az
 egész kisebb birtokosság elismeri, hogy tenni kell
 valamit, csak a nagyobb birtokosság nem, köny-
 nyen érthető okokból, mert — tudni illik — ennek
 költsége a nagyobb birtokost nagyobb arányban
 terhelné.

Egy előző közgyűlés mérnöki szakvélemény
 beszerzését rendelte el, amit most — igen kime-
 ritő és meggyőző formában Hay Mór mérnök be
 is terjesztett, melynek hatása alatt — alig pár
 tag kivételével — nem is opponált a közgyűlés,
 hanem két gyűlési tag indítványára azt határozta,
 hogy magát illetékesnek nem tartja ez ügyben
 határozni, hanem valami módon hívják össze az

összes abonyi birtokosokat s határozzanak azok.

Ha ez ügyben mélyebben nézünk, lehetetlen,
 hogy szembe ne tűnjek e határozat váznélkülisége,
 az ajánlott módozat keresztül vihetetlensége.

Ez ügy ellen küzdőknek mindig népszerű
 lesz ama érvelésük, hogy elég volt az utak kitü-
 zési költségeit viselni s minnek ismét és újból
 annyi kiadást nyakunkba venni.

Teljes tudatában vagyok annak, hogy ma-
 gamra nézve kellemesebb dolgot is művelhetnék,
 mint Király János és társai kérvényét támogatni,
 — de személyem és személyes érdekem eltörpül
 a közérdek kívánalmái előtt s meggyőződésem
 nem hagy nyugodni akkor, a midőn oly dolog
 megvalósításáról van szó, melyre az alkalom csak
 most van meg s többé nem lesz soha. Mert ha
 egyszer az új telekkönyvezés alkalmával szentesítve
 leend a mostani abnormis állapot, mehet a sze-
 gény ember az igazáért Pontiusától Pilátusig, nem
 segít annak a baján semmiféle potentát. Más alap
 pedig a betét szerkesztőségnek nem áll rendelkezé-
 sére, mint a tényleges birtoklási viszony, híjába
 hivatkozunk az uradalom levéltárában őrzött ta-
 gosítási térképre, mert abban a rendetlen birto-
 kornál az a megjegyzés foglaltatik, hogy „ren-
 detlen.”

Vegyünk egy más lehetőséget: a mostani
 telekkönyvi hatóságnak csak egy jelentésébe kerül,
 hogy neki nincs a nyilván könyv vezetéséhez
 térképe, — higgye el bárki, hogy azonnal el fog
 rendeltetni hivatalból egy hiteles tagosítási térkép
 készíttetése s akkor többé is kerül jóval s a köz-
 ség részére annak hitelesített másolatát is külön
 el kell majd készíttetni.

Óriás munka lenne az érdekeltek kipuhato-
 lása, azoknak gyors tempóban való összehívása,
 a megjelentek s meg nem jelentek konstalálása,
 ezek határozatának kivétele, feltéve, hogy össze
 jönne az érdekelteknek legalább fele. Ki veszi
 ezt a fáradságot magára? Az előjárásúgnak arra
 ideje nincs, egyeseknek módjukban nem áll.

De ha mindezek megtörténnének is és ha
 keresztül vihetnék is, hol van az érdekelteknek
 a végrehajtó hatalma?

Bizony meggondolandó dolgok ezek és még
 igen sok más, amit itt a tér szűke miatt felhozni
 nem lehet.

Különbén is Király János és társai kérvé-
 nyére érdemleges határozatnak nem tekinthető az
 a határozat, hogy határozzon más; a közgyűlés-
 nek ki kell mondania: igen vagy nem. Mind-
 két határozat ellen meg van a kisebbség föleb-
 bezési joga, föl egész a miniszterig, amiben azt
 hiszem lesz módunk, mert a fölebbezés a kérvé-
 nyezők részéről be fog adatni.

Jöjjön a minnek jönni kell!

A második tárgy a fogyasztási adókönyvelői
 állás betöltése volt, — két pályázó jelentkezett:
 Laczkó Kálmán és Tantossy József. Mindketten
 egyenlő képesítéssel bírtak, a szavazás eredménye
 szerint Laczkó Kálmán 30, Tantossy József 8
 szavazatot kapott s így Laczkó 22 többséggel
 lett megválasztva, illetőleg alkalmazva.

A harmadik tárgy a napszámosok községi
 pótdadjának törlése. A napszámosok eddig sem
 fizettek ilyenmü adót, de volt egy törvényhatóság-
 gilag jóváhagyott szabályrendeletünk, mely szerint
 jogunk lett volna a napszámosokra, egy egységes
 kézi napszámnak megfelelő összegű községi pótd-
 adót kivetni, a mely azonban foganatba soha sem
 vétezt, mert az előadó szerint az mindössze is
 50—60 frtot tett volna ki évenként, melynek be-
 hajtása is már nagy nehézségbe ütközött volna,
 így tehát — a törvényhatóság felszólításának
 megfelelően ezen szabályrendelet érvénytelennek
 nyilvánított.

A negyedik tárgy az utcák elnevezése és a házak újból való megszámozása tárgyában annak végrehajtására egy bizottság lett kiküldve, melynek tagjai Antos Bela, Király János, Temesközy Gerzson és Makay János személyében megválasztottak. Kívánatos, hogy ez a bizottság a régi nevek — melyek a mai korba is beillenek — meghagyásával, történeti nevek beillesztésével olyképp nevezzék el az utcákat, illetőleg olyképp készítsék el az erre vonatkozó javaslatot, hogy e tekintetben a localis viszonyok és a könnyű kezelés figyelembe jöjjön. Elhatározatott, hogy a házak számozása kerületenkint történjék, ami azért is helyes, mert ekként vannak a szomszédos városok is reconstruálva.

Az 1900. évi községi közmunka megváltása tárgyában határozatba ment, hogy a jövő évre akként kérvényezzen a község, hogy az egész községi közmunka megváltható legyen s ne csak fele, mint eddig, — a megváltási összeg az igaz napszámra 1 frtban, a kézi napszámra 25 krban állapított meg.

A folyó év végével bekövetkezendő tisztújításra a választók összeírására a bizottságok akként küldtek ki, hogy minden kerületben az abban lakó tanácsnokok fogják az összeírást eszközölni.

Soron kívül előterjesztett Löffler Miksa két kérvénye. Az egyikben a muszáj erdő melletti kocsi ut megváltoztatását kéri, a viszonyoknak megfelelően, a következő gyűlésre halasztatott.

A másik kérvényében az artézi kut vizét kéri 15 évre fürdő használatra. A gyűlés elvileg helyt adott a kérvénynek, a mi nem lehet helyes dolog, mert ilyen a közérdeket érintő ügyben kellő tájékozás és megfontolás nélkül határozni nem szabad, hanem tárgysorozatba kell kitűzni, hogy minden gyűlési tag kellő tájékozottsággal mérlegelhesse véleményének és ítéletének horderejét.

Temes.

A közönség köréből.*

Nyilt levél

Tekintetes Temesközy Gerzson úrnak

Helyben.

Kedves Barátom!

„Pax tecum“ ezzel végződik azon epés, vilámokat okádó cikkelyed, mi csekély személyemre vonatkozólag „A közönség köréből“ czimmal a lap mult vasárnapi számában megjelent. Ezt nem vártam tőled, mint barátától; de sőt egy nemes ellenségetől sem. Nem akarlak azzal gyanúsítani, hogy fölhasználva a szerkesztő úr távollétét, éppen akkor csuszttad be azt a bizonyos cikket e lapba, mikor épen reád volt az bizva. Azt kell hinnem, hogy az alföldi heves napsugárnak tetted ki közleményemet, mi délibábos csalfasággal mutogatta neked azt is, a mi nincs ott. Abban a cikkben ügyes sophismákkal s soraim helyes értelmének felremagyarázásával akarod bebizonyítani, hogy én a közönséget szidni, téged pedig gonosz bírálatokra akartalak felhasználni. Bizony mondom, sem ez, sem az nem volt még csak gondolatomban sem. Ha nem ösmernének jó barátomnak, még rosszakaratusággal kellene vádolnom. Egy hazafias felsőhajtással kezdődik cikkem, mihez bizony éles fantázia kell, hogy ebben valaki szidást és sértegetést fölfedezzen.

Azt mondd cikked elején, nem bizattam meg a kritizálással és ez igaz. Erre csak azt felelem, hogy hát ne beszélj arabusul, ha nem tudsz. Kritikust nem szoktak megbízni, legkevésbé a játszó, mert hisz akkor mindegyik játszónak külön kritikusa volna. Valld be azonban, hogy téged csakugyan nem fogadott a nagyközönség prócatorává.

Ami pedig azt az igen sikerült táncvizigalmat illeti, abban is adhatok némi nemű felvilágosítást, t. i. hogy abból semmi nemű anyagi siker nem koronázta az iparos ifjuság fáradozásait, mert csak maguk a műkedvelők táncoltak ott s a színházi jegyek a belépésre is szolgáltak.

Megengedj kedves barátom, ha azt mondom, hogy nem jól értetted meg azt a kis tanácsot sem, mit az iparos ifjaknak voltam bátor adni. Abban azt irtam, ne változtassák szereplőiket, ha-

* E rovat alatt közlötteknek szívesen adunk helyet, de a felelősség érte a beküldőt terheli. Szerk.

1) Az igazság érdekében kijelentem, hogy T. G. a mult szombeli cikket headta a szerkesztőséghez, mielőtt tudta volna, hogy a szerkesztő nincs itthon. A szerk.

nem maradjanak meg ezeknél a szereplőknél, mert jól játszottak, mit már a kedvező kritikából is, minden fiskális ész nélkül, könnyen meg lehet érteni.

A te személyedre vonatkozó dolgot pedig határozottan félre értetted és félre magyaráztad. Ha beismerésed szerint „modorod“ nem engedi a barátságos vicezelődést, hát ne kezd el. Látod én elértettem a te barátságos vicezedet, hasonló „genre“-ben barátilag adtam vissza azt, anélkül, hogy cikketet felülbírálgatni, vagy szavaid félremagyarázni iparkodtam volna, — nem, ezt tiltotta szerénységem. Pedig hát tehettem volna ilyen formán, de félre ne érts, ez csak példa: Az igen tisztelt T. G. ur „Válasz“ czimű közleményében — a melyben is neki ront a „Pity Palaty“-nak s belőle fürj-paprikást akar csinálni, a vidéki urat pedig rá akarja kényszeríteni, hogy a Schönfeld felőli oldalon járkáljon, ha neki nem tetszik is — személyemet egy artézi kut körüli pocsolya takarítására használja fel minden optikai tudás ellenére ugyanis: én rövidlátó vagyok, szemüvegem „conv.“ tehát kicsinyít, s ha még egyet fölteszek, még inkább kicsinyít, tehát a pocsolyát is kicsinyíti, így T. G. ur határozottan az igazság elpálcázására használja fel dupla szemüvegemet. Mi fő ugyanabban a cikkben, Kossuth Lajos szobrára egy éretlen vicez is faragtatott, mintha az ok nélkül kiabálna s a cikkíró ur gyönyörűségére sűrögne, forogna. Már pedig Kossuth Lajos emléket egy egész ország kegyetele őrzi — és egy egész ország csakugyan nem tévedhet — ezáltal T. G. ur az ország kegyeletét sértette meg. Ennyi a példa. De hát én ezt nem így fogtam fel, hanem barátilag.

Megkérdeztem számos higgadt gondolkozásu, józan értelmű, elfogulatlan egyéneket, ha vajjon sértettelek-e?

Feleletük az volt, hogy nem, az egy igen finom „ripost“ volt a kezdésdre, tehát neked azért haragudni sem okod, sem jogod nem volt. Azt meg a leghesevebb fantasiával sem lehet abból a néhány sorból kiolvasni, hogy én, a te személyedet rosszakaratu bírálatásra felhasználni, vagy pedig fátykosnek használva, a közönséget azzal püfölgetni akarnám. Ellenkezőleg ott hivatkozás van a te bíráló tekintélyedre, a minek ugyan mindenki csak örülhet, akárkitől jö is az.

Most már ám a te ítéletedre hivatkozom, akármilyen terhelő legyen is az rám nézve, vajjon én voltam-e hibás, aki mindenféle személyeskedést kerülve, csupán arra az egy névre (a saját nevemre) reflektáltam, vagy te nem itéltél helyesen, mikor szavaimnak, rád vonatkozva ellenséges, talán rosszakaratu értelmezést akartál tulajdonítani. És most csakugyan béke velünk!

„Azt mondja egy közmondás: „Ha békét akarsz, csinálj háborút“, én békét akarok s a háboru már meg volt. Tehát abban az értelemben — hogy ne harcoljunk egymás személye ellen, a személyeskedés rút dolog, hanem inkább a közjó érdekében — fejezem be ezzel a szóval írásom

Ad arma.

Maradtam a te mindig jóakaró barátod

Tantossy József.

MI UJSÁG?

— **Halálozás.** A hét folyamán egy igen érdemes öreg úr végezte be csendes pályafutását Abonyban. Az elvek embere volt mindenkor s az igazság pártatlan bajnoka. Persze a mai nemzedék már nem ismerte őt annyira, mert öregségében nagy elvonultságban töltötte napjait, de az ő puritán jellemét annál inkább ismerték és becsülték az ő kortársai. — A család különben a következő gyászjelentést adta ki: „Özv. Vörös Károlyné szül. dubraviczai Dubravitzky Izabella, mint feleség; Dubravitzky Elek es. és kir. kamarás, mint sógor és neje ferenczi Ferenczy Victória csillagkeresztes hölgy, gyermekei Aranka és Mariska; osgyáni Bakoss Margit férjével, szilsárkányi Burgyán Aladárral és gyermekei Aladár, Miklós; Bakoss Izabella, mint unokakugai, ugy maguk, mint a kiterjedt rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják a legjobb férj, sógor, nagybátyjok, illetőleg rokonoknak, s a l l d o b á g y i, d o b o z i V ö r ö s K á r o l y urnak, Borsodvármegye volt szolgabírája, Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye ny. árvaszéki ülnöke és hosszú éveken keresztül bizottsági tagjának Abonyban, 1899. év augusztus hó 31-én esteli 9 órakor életének 75-ik, boldog házasságának 31-ik évében hosszas, sulyos

szenvedés után történt gyászos elhunytát. A meghaldogult földi maradványai szeptember 2-án délután fél 4 órakor fognak az abonyi ev. ref. temetőben levő családi sírboltban örök nyugalomra tétetni. Abony, 1899. évi szeptember hó 1. Áldás és béke lengjen porai felett!“

— **A gyászos évforduló,** amidőn t. i. boldog emlékezetű Erzsébet királynénk merénylet áldozatává lett, nemsokára elkövetkezik. E miatt a püspökségekben mindenütt intézkedések törtétek az évforduló nyilvános megünneplésére. A váci püspökség területén levő r. k. hitközségekre nézve a következő rendelkezések adtak ki: 1. Miután a gyászos évforduló (szept. 10.) vasárnapra esik, a következő napon vagyis f. hó 11-én feledhetetlen királynénk lelki nyugalmaért minden plebánia-templomban gyászistentisztelet tartandó. 2. A legközelebbi vasárnap a szent beszéd alatt az egybegyűlt hívek figyelmeztetendők arra, hogy ugy a gyász-évfordulati napon, mint a gyászistentisztelet napján járuljanak filléreikkel az Örök imadás templomának építési költségeihez. A begyűlt kegyeletes adományok szept. hó 20-ikáig a kerületi esperesekhez küldendők be. — Ez Erzsébet királynénk kegyeletes emlékével kapcsolatos szép czélt ajánljuk főképp a kath. közönség figyelmébe azon megjegyzéssel, hogy az esetleges adományok közvetítésére lapunk szerkesztősége is vállalkozik.

— **Megismételt műkedvelői előadás.** A helybeli iparos ifjuság a minapi előadását, Bereczik Árpád „Az igmándi kispap“ czimű darabját ma, azaz f. hó 3-án ismét színre hozza még pedig fél helyárrakkal. Miután a tiszta jövedelem Kossuth Lajos szobra alapjának javára lesz fordítva, a hazafias czél tekintetéből is felhívjuk reá a műpártoló közönség érdeklődését.

— **Baleset.** Csányi Ferencz 10 éves árva fiut egyik helybeli gazda kegyelemből felfogadta a napokban, — a fiu pajkosságból a lovakat esapkodván, egy ló a jobb szemé alatt megrugta. A sérülés nem látszott veszedelmesnek s az orvos a vizsgálat után 5 nap mulva újra berendelte, azon éjjel azonban a fiu a szénás ketrecben — a hová éjjeli nyugalomra tért — meghalt; valószínűleg a felületes gondviselés hiányában.

— **Abonyi Lajos szobor alap.** Ujabbban befolyt e czélra: 1. A nemzeti színház tagjai által 1899. aug. 20-án rendezett művész-estély jövedelméből (Abonyi Gyula ur által beküldve) 5 frt, 2. Stritzl Zsófia úrhölgy adománya 2 frt; összesen 7 frt.

— **Lopások.** Györgyei Illéstől T.-Györgyén egy ismeretlen vándorló több ezüst evőeszközt mintegy 81 frt értékben eltolvajlott. — Ujszászon aug. 28-án Kormos Erzsébet eseléd, Szór Vilmos gazdájától szintén evőeszközöket lopott csekély értékben. A tárgyak elkoboztattak. — Abonyban Pirók Alajos elesépellt rozsából Mucsányi Mihály tanyájáról aug. 24-ikén éjjel egy zsákkal elloptak. Azonban az elloptott holmit nem vihette el a tettes, mert az összerakott szalma és törek kazalok között elrejtve megtaláltattak. — Hajdú Ferencz haleszi lakosnak záratlan ládájából ismeretlen tettesek 1 drb 1156 frt 69 krt és 1 drb 100 frt 93 krről szóló takarékpénztári könyvecskét elloptak s a pénzt a takarékpénztárból ki is vették. A megejtett nyomozás eddig még nem vezetett eredményre.

— **Szerencsétlenség.** A mult hó 28-ikán T.-Szelén Kovács Sándor dohányos 2 éves Sándor fia egy tanyán az ott ázott vályoggödörbe belefullt.

— **Tüzek.** A mult hó 28-ikán Jász-Karajenőn Szabó Sándornak 1 kazal szalmája 50 frt értékben leégett. A tüzet a szalma közelében játszadozó gyermekek okozták. — Kőcséren a mult hó 23-ikán volt szalma-tűz Vágó Flórián kárára. A tűz, mint megállapított, gondatlanságból eredt.

— **Templomi gyűjtés Szolnokon.** A szomszéd városban egyes előkelő kath. nők lelkes mozgalmat indítottak az iránt, hogy az Erzsébet királyné emlékére Budapesten emelendő „Örökös imadás“ templom javára megfelelő tekintélyes összeget gyűjtsenek az egész kath. társa-

dalom bevonásával. Gróf Cziráky Jánosné szül. Almássy Erzsébet, mint Szolnok-megye részéről a vidéki bizottságok szervezésével megbízott a múlt hó 28-ikán érkezett Szolnokra, ahol a ferencziek házfőnökével a társadalom előkelősegeit felkeresve szervezte a gyűjtő-bizottságot. E bizottság, melynek Kiss Ferencz orsz. képviselő neje az elnöke, Lippich Gusztávné, id. szolnoki Scheftsik Istvánné, Kerekes Gézané stb. úrnőkből alakult. — Talán itt is indíthatnának a mi kath. úrhölgyeink ily irányban egy kis mozgalmat?

— **Kossuth Ferencz és a Hentzi-ügy.** Kossuth Ferencznek, a függetlenségi és 48-as párt elnökének, ma alkalmá nyílik, hogy a Hentzi-ügyről részletesen nyilatkozzék s kifejtse egyúttal védelmét is azokkal a támadásokkal szemben, melyekben őt e kérdésben mulasztással vádolták. Kossuth Ferencz választókerületének, Czeplédnek, függetlenségi polgárai tudniillik a Hentzi-ügyben népgyűlés tartását határozták el s erre a népgyűlésre meghívták képviselőjüket, Kossuth Ferenczet. A függetlenségi párt elnöke a meghívásnak eleget tesz és Czepléden nagyobb beszéd keretében ismertetni fogja a Hentzi-ügyben álláspontját, ugyszintén a jövőre szükséges teendőket. A népgyűlést Czepléden ma vasárnap tartják.

— **A czeplédi gymnasium megnyitása** f. hó 4-ikén fog ünnepélyvel megtörténni. Egyelőre két tanár lett kinevezve az I. osztály vezetésére. Ez alkalomból szerkesztőségünk-höz a következő értesítés küldetett be, a melyet mint közönségünket érdeklőt közlünk:

Az ige, az eszme immár megtestesült. Van gymnasiumunk. Kedves kötelességet teljesítünk, a midőn városunk közönségének s egyáltalán a gymnasium iránt benső érdeklődéssel viseltető polgárságnak az alábbi sorokban szíves tudomására hozzuk azokat a tudnivalókat, melyek a gymnasiumi beiratásokra vonatkoznak. A czeplédi m. kir. állami főgymnasium első osztálya az 1883. XXX. t. c. 20. §-a értelmében szeptember 1-én megnyílik. A tanulók felvétele és beírása szeptember három első napján reggeli 8 órától 12-ig, az igazgatói irodában történik. Szeptember 3-ikán tul egy hétig csakis a késedelmüket szigorúan igazoló tanulókat az igazgató, a még később jelentkezőket az igazgatóság útján benyújtott folyamodványra a tankertületi főigazgató veheti fel. Azoknak, akik az iskolai év első hónapja után lépnek be az intézetbe, az addig végzett tananyagból vizsgálatot kell kiállítaniok. Az 1883. XXX. t. c. 10. §-a értelmében az első osztályba csak oly növendékek vétetnek fel, a kik életük kilencedik évét már betöltötték és arról, hogy a népiskola négy első osztályát jó sikerrel végezték, nyilvános népiskolától nyert bizonyítványt mutatnak elő. A felvételkor tartozik a tanuló felmutatni születési bizonyítványát, továbbá orvosi bizonyítványt arról, hogy mikor volt utólszor beoltva s mily eredménnyel? Tizenkét évesnél idősebb tanuló felvétele felett a tanári testület határoz. 1883. XXX. t. c. 17. §- értelmében egy osztályba rendszerint 60 nyilvános tanulónál több nem vehető fel, kivéve, ha párhuzamos osztály áll rendelkezésre. Minden tanuló a felvételre személyesen és rendszerint atyja, anyja vagy gyámja, illetőleg azok valamely külön megbízottja kíséretében tartozik az igazgatóságnál jelentkezni. Azok a szülők vagy gyámok, a kik nem laknak az intézet helyén, gyermekük vagy gyámfiuk felvételekor alkalmas helyettest tartoznak bejelenteni, kire a házi felügyelet és nevelés tekintetében kötelességüket és jogukat átruházzák. A szülők és gyámok e részben minden változtatást személyesen vagy írásban tartoznak bejelenteni az igazgatónál: ennek viszont joga és kötelessége ott, hol alapos oknál fogva a gondviselést elégtelennek vagy a befolyást épen károsnak tartja, megkövetelni, hogy e tekintetben célszerű változás történjék. Ez okból lakást fogadni csakis az igazgató tudtával és beleegyezésével van megengedve, a kik tehát tanuló lakásba és gondozásba fogadni szándékoznak, jól tessék, ha eziránt előzetesen az igazgatónál jelentkeznek. A felvételnél kivétel nélkül minden tanuló tartozik fizetni: 4 frt felvételi díjat, 1 frt könyvtári, 1 frt éresítői és 10 kr. tintadíjat. A 30 frtnyi tandíjat négy részletben lehet fizetni, még pedig az első részletet legkésőbb október 15-éig, a másodikat december 1-ig, a harmadikat március 15-éig s a negyediket május 1-ig. Jeles előmenetelű, kifogástalan magaviseletű és szegénysorsú tanulók tandíjmentességért szeptember 15-éig, illetőleg február 15-éig folyamodhatnak. A felmentést a megengedett határon belül az igazgató adja meg. Azon esetre, ha a törvényesen megengedett létszámon felül is jelentkeznek tanulók, a felvételnél természet szerint a helybeliek előnyben részesülnek, miért is kívánatos, hogy a helybeliek ezen jogokkal a beiratásoknak már első és második napján éljenek. A szülők vagy helyetteseik tartoznak gondoskodni arról, hogy a tanulók már az iskola év elején a szükséges tankönyvekkel és taneszközökkel el legyenek látva és az iskolát mindenkor pontosan látogassák. Az iskolai év ünnepies megnyitása szeptember 4-én lesz. A rendes tanítás szeptember 5-én kezdődik. Kelt Czepléden, 1899. augusztus 25. Miskolci Arnold s. k., a czeplédi áll. gym. id. igazgatója.

— **A czepléd-kécskei vasut** a „Cz. U.“ értesülése szerint a megvalósuláshoz közeledik, amennyiben ha a minimális állami subventiót megkapják, a kiépítést már a tavaszra megkezdik s őszre be is fejezik. Az eddigi megállapodás szerint a helyi érdekű vasut karajenő—kécskei főágán négyszer lesz vonatközlekedés.

— **A szolnoki zsidó templom felavatása.** A rendkívül diszes szolnoki új izr. templomot, mely a római kath. és a ref. templomok között áll, aug. 29-én avatták föl a város és vidék óriási érdeklődése mellett. Délután 4 órakor vette kezdetét az ünnepély azzal, hogy Lippich Gusztáv vármegyei főispán kinyitotta a templomot a csupán e czélra készített s diszes tokban elhelyezett ezüst kulcsal. A közönség bevonulása után a „Hymnus“ hangzott el először az új templom falai között, majd az emlékirat felolvasására és elhelyezése, a Thórakkal való felvonulás és az örök méces meggyújtása löltötte be az ünnepi programot. Fő és legszebb részét képezte az ünnepnek dr. Heves Kornél rabbi, a jeles költő remek imája s mindenkit elragadó ünnepi beszéde; a kórust a jászberényi vegyes kar énekelte igen szépen; a felavató ünnep befejező részét a „Szózat“ képezte. Este 400 teritékű bankett volt a „Nemzeti szállodá“-ban. — Az új templom 120 ezer frtba került.

— **A tanítókat segélyező „Eötvös-alap“** a napokban küldte be hozzánk az évi segély kiosztásáról szerkesztett kimutatását, melyből érdekesnek találjuk közölni a következőket: Az idei kiosztás anyagát képezte összesen 4150 frt, ebből 1500 frt, államsegély, 1200 frt, egyesületi tisztajövedelem, a többi különféle jótékony alapok kamataiból jött össze. A jelen évben 75 tanuló ösztöndíjjal, 49 egyesületi tag segélyt kért az „Eötvös-alap“-ból. A három, egyenkint 100 frtos ösztöndíjban 3 egyetemi hallgató részesült, 50—50 frtot 42-en kaptak egyetemi hallgatók, gym. tanulók és képezdék, 35-en a tanítói személyek közül. — A lefolyt 24 évi működés eredményét kutatva, a következő adatokat mutatják az „Eötvös-alap“ számadó könyvei: Fennállása óta az „Eötvös-alap“ 369 esetben nyújtott már segélyt, 550 esetben pedig ösztöndíjat és 359 tanuló számára szerezte meg Budapesten az ingyen déli étkezés jótéteményét s így mindössze 1278 tanító családot részesített már áldásaiban. Az „Eötvös-alap“ által eddigre nyújtott jótéteménynek értéke pénzben kifejezve jóval meghaladja a nyolcvanhétezer forintot. Az alap tőkésített vagyona ez idő szerint még csak 89,319 frt 44 kr., holott bizony-bizony megközelíthetné az már az egy milliót is, ha a lefolyt 24 év alatt minden egyes néptanító hozzájárult volna ahhoz hetenkint azzal a két krajczárral, amelyet tőle az alapszabályzat értelmében kért. — A kimutatás azzal végzi, miszerint ideje volna már, hogy a magyarországi néptanítóság tagjai mind meghozzák az egy frtnyi évi tagsági díj beszolgáltatása által a szent szeretet ezen oltárához a k á r t á r s i k ö z é r z ü l e t á l d o z a t á t.

— **A liszt-harmat ellen.** Vettük és ajánljuk szőlősgazdáink figyelmébe a következő sorokat: Tisztelt Szerkesztő Ur! A szőlészet körébe szeretnék bele kontárkodni, ha a rendes rovatvezető a körmömre nem ütne. Az a cifra nevű penész, a melyik a szőlő szemét lepi — a melyiket úgy is hívják, hogy liszt-harmat — nem akar engedelmeskedni a bűdöskő virág pornak. Én tehát elővettem egy vadonnat új meszelőfejet, amelyik jó kemény sertéből van, azzal aztán lesepregtettem a penészt a szőlőfürtökről, még pedig úgy, hogy a meszelőfejet vízbe mártottam s azon vízesen — mintegy lemostam, le súroltam a penészt. A szőlőfürtöt a markomban tartottam, a markomban forgattam és úgy súroltam a fürtöt keresztben (nem pedig hosszában). Az eredmény az lett, hogy három-négy nap múlva a fürtök szépen összeszedték magukat, a szőlő szeme — a melyik az előtt fonnyadtas volt — kigömbölyödött, megnőtt és szépen kezd érni. Azt tanácsolom, hogy amennyit csak meg lehet így súrolni, súrolja meg mindenki a liszt-harmatos szőlőfürtjeit tiszta vízzel, éles pemzlivel, vagy meszelővel, megmentheti az elpusztulástól. Hiszen az időjárásunk most még ott van, mint tavaly Istvánkor volt; van még idő, lesz még meleg, hogy a szőlőszem megérhessen. Én megpróbáltam, — bevált. Kövessen, aki nem rest.

BUKI N. JÁNOS.

— **Új rend a vasuton.** A magyar kir. államvasutakon szeptember hónap első napjától kezdve a személy és podgyász díjszabás némi változást szenved. A módosítás leglényegesebb része abból áll, hogy annak az utasnak, a ki tizennegyedik vonalszakaszú jegyet vált, meg kell mondania, hogy hova utazik. A vasuti pénztárnál a jegyre a megnevezett állomást följegyzik s így a jegy tulajdonosa tovább nem utazhatik. Eddig az ilyen jeggyel utazó utas bárhová mehetett és bárhol is kiszálhatott. Ide vág az új paragrafus is, a mely elrendeli, hogy a tizennegyedik vonalszakaszú jegyet csak is olyan vonatokhoz adják ki, a melyeknek kellő csatlakozásuk van s a melyekkel a rendeltetési állomás leggyorsabban elérhető. E két intézkedéssel az eddig itt-ott előforduló manipulációkat kizárják, megakadályozva azt, hogy egy jeggyel két utas utazhasson. Aki eddig a jegy megváltása után határozta el magát arra, hogy magasabb kocsiosztályban vagy magasabb rangú vonattal utazik, a pénztárnál válthatott pótljegyet s ott fizette meg a pótdíjat is. Ezentul a megváltott jegy mellé pótljegyet csakis a vonatokon adnak ki. Ezt a szolgáltatást a kalauzok teljesítik. Szomszédos forgalmu jegyekkel azonban sem magasabb kocsi osztályba, sem magasabb rangú vonatba átszállani nem lehet. Szeptembertől kezdve a vasut kombinált menetjegyeket ki nem ad, azt azonban megengedi, hogy egyes részvonatokra személy és gyors-vonatú jegyeket az utasok külön-külön válthassanak. Igen lényeges újítás történik a menetdíjkezdvezmények tekintetében is. Szeptember elsejétől ugyanis olyan menetdíj kedvezmény, mely szerint harmadosztályú jeggyel a második osztályban lehet utazni, nem lesz. A kedvezmény abból fog állani, hogy az utas a használt osztálynak a felét fizeti, a mi azt jelenti, hogy menet-díjkezdvezményt használók olcsóbban tehetik meg az utat. — Érdekes az is, hogy a 4—10 éves gyermekek ezentul szintén féljeggyel utazhatnak, még pedig a szomszédos forgalomban is. Megszűnik tehát itt a régi rend, hogy például a második osztályban menő gyermeknek harmadosztályú jegyet kelljen váltani. A gyermekek tehát szintén nyernek az újítással. A mi az évi bérletjegyek egy részét illeti, az a jövő évtől szintén változást szenved. Az éves bérletjegyek már t. i. a harmadik osztályúak, a gyorsvonatokra nem lesznek érvényesek, vagyis azokhoz gyorsvonati pótljegyet váltani nem lehet, mert csakis személy vonatokon használhatók. A podgyászdíjszabás terén történő változás azokra nézve lesz előnyös, a kik több podgyászszal utaznak, mert szeptember elsejétől a díjat nem a csomagok összsúlyának átlaga után számítják, ami az utasokra nézve megtakarítással fog jární. Megemlítjük még, hogy az, a ki peronjeggyel a kocsiába lép, vagy aki a pályaudvart jegy nélkül hagyja el, legalább is hat korona bírsággal sújtják.

— **Viharüző ágyúk az alföldön.** Mint már lapunk is megemlékezett róla, újabban ágyúval kísérelték meg elég sikerrel szétosztatni a viharos, jégesővel fenyegető felhőket. A tudomány e legújabb vívmányát most nem messze tőlünk. Kecskemét határában, a „Helvetia“ nevű szőlőtelepen is kiakarják próbálni. Ugynevezett viharágyúkkal fogják oltalmazni a termést a jégveréstől. A mozsárágyúk már meg is érkeztek. Két méter hosszú csövek ezek, melyekbe fadugókat vernek 7 és fél dekagramm puszkapor-töltés fölé. A lövés után nagy durranás, majd sivilás hallatszik, mi a hosszú csőből kitóduló levegő okoz s ez eltart vagy 10 másodpercig. Raun Oszkár meteorologiai tanár utmutatása szerint történt az egész s ő teljes sikert ígér a kísérleteknek eddigi tapasztalatai alapján, a melyeket a Pó vidék síkságain s nálunk a Dunán túl szerzett magának.

— **Az „Előkelő Világ“** aug. 30-iki száma is tanúságot tesz azon magas színvonalról, amelyen e szépirodalmi hetilap áll. Szerkeszti és kiadja: Lengyel Gizella. E számában is dr. Várady Antal, dr. gróf Hugomai Vilma, dr. Cs. Papp József neveivel találkozunk. Az „Előkelő Világ“ egyszerűbb kiadásának előfizetési ára egész évre 8 frt, fél évre 4 frt. Szerk. és kiadóhivatal: Bpest, VII. ker., István-ut 40. — Ajánljuk az irodalombarátok figyelmébe.

CSARNOK.

Egy koronátlan uralkodón.

GREIF FLÓRIÁN-tól.

(Folytatás.)

A mellett ahogy munkájához fogott, egész ravaszágában ismerteti meg őt. Hogy legelőbb is a királynét biztosítsa a maga részére, ezt magával hozta már az ő főudvarmesternői hivatala, de mégis egy várral állott szemben, melyet beakart venni, bizonyára a leggyengébb oldalról, ahol a legelső résen támad és hatalmába veszi őt, mert Lujza Mária Gabriella még csaknem gyermek volt, jólelkű, bizalmas és hajlítható, amellyel élénk és könnyelmű. De egyidejűleg a királyt magát élesen szemmel tartotta a hercegnő, az ő kis és nagy különöségeit, az ő jó és rossz sajátságait rövid idő alatt áttekintette és aszerint irányította magát. De ő ismerte a világot eléggé, különösen az udvari életet és törekvéseket, hogy ne tudta volna, miszerint állását még szilárdabban kell megalapítani, ha a befolyás azon mérvét akarja elérni, a mely után ő vágyakozott. E mellett nem mulasztotta el a hatalmas és Madridban a legnagyobb befolyással bíró francia udvart magának megnyerni. Egy postanapot sem mulasztott el a nélkül, hogy ne irt volna tudósítást arról, hogy az ő úrnője és a király hogy van és a levelek az ő fogalmazásukban mintái voltak a diplomatikus elszámolásoknak. Az ő hírei Maintenon asszonynak szóltak és attól a király kapta meg azokat. Ép ily szorgalmasan levelezett Fülöp királlyal, midőn ez a spanyol örökösödési háború kitörésekor Olaszországban személyesen volt a esataterén és ennek nővérével, a burgundi hercegnővel. Az út és mód, a hogy ő amellyel értett a különböző czimzeteknek virágos szavakban való hízélgéshez, nem téveszthette el a hatást. Egész különös volt ez Maintenon asszonnyal, akinek egész bizalmát meghódította magának, amiből a két nő között oly levélváltás fejlődött ki, a melynek tartalma egy főudvarmesternő hatáskörét messze túlszárnyalta. Idővel oda fejlődött a dolog, hogy orsini hercegnő egész Spanyolországban a legfontosabb személylélé lett és hogy egy intése elég volt arra, hogy az udvarnál személyeket tönkre tegyen vagy felemeljen. Maguk a francia követek Madridban sem tudtak végezni, ha előzőleg nem tudtak a főudvarmesternővel megállapodásra jutni. Fülöp király (1683. decz. 19-én született, 1701. óta, mint elismert spanyol király), aki természeténél fogva a tünyságra hajlott s bigott, melancholikus és vezetéshez szokott volt, annyira megszokta ez asszony hatalmát, hogy azt hitte, hogy önelküle semmit sem lehet neki határozni.

De az összes államgépezet nem minden ellenállás nélkül engedte magát ez asszony kéztől hajtani, habár az udvaroncok nagy része önként beadta is neki derekát. A hercegnő önkénye, elbizakodottsága és gyámkodása fölötti panaszok mind hangosabbakká lettek és mind fenyegetőben elhatoltak XIV. Lajos föléig, aki az ő unokájára való befolyását nem adta föl. Ő végre alkalmat vett magának, hogy a hivatalan kormányzó eljárását behatóbban megvizsgálja és bámulatára oly hatalom birtokában találta azt, hogy a spanyol királyi trón jövője iránt komolyan aggódni kezdett és Orsini hercegnőnek állásától való eltávolítását kívánta. Fülöp nagyatját más meggyőződésre akarta vezetni és az ő tanácsadóját védelmébe vette; de a francia király nem szűnt meg sürgetni a főudvarmesternő elboacsátatását és így ez 1704-ben tényleg be is következett, alig két évi hivataloskodás után.

De valamint a szerencsében szilárdnak és rettenthetetlennek mutatta magát a ritka asszony, úgy most is, midőn őt egy hirtelen vihar a magából letaszította. Gyorsan áttekintette a helyzetet és elkészült tervével. Dacz nélkül, de egyszersmind csüggedetlenül, tartotta magát láthatólag a parancshoz, hogy az udvart és a fővárost elhagyja és Alcalába, 7 mérföldre Madridtól, vonult vissza, míg aztán ott is meglagadták neki a tartózkodást és azt kívánták, hogy térjen vissza Olaszországba, a mire végre a királyi pénztárból utiköltség czimén 1500 aranyt küldtek. Mivel a legkomolyabban kívánták őt az országon kívül tudni, lassan fölszedte magát és egész kis napi utakban a határ felé fordult, de egyszersmind Versaillesbe is irt és engedélyt kért, hogy ott személyesen tisztázhassa magát. Habár ő maga sem hitte, hogy ezt megengedik neki, ez által legalább időt remélt nyerhetni, hogy a vihar kitombolja magát és a közelben maradvá várhassa meg, míg alkalmas időben

állását ismét elfoglalhatja. Valóban sikerült is neki, ha nem épen Párisban XIV. Lajos előtt magát védelmezni, de engedélyt kieszközölni a Toulonsban való tartózkodásra, ahol ő Páris és Madrid között némileg középponton volt. Amint ezt keresztül vitte, nem kételkedett további szándékának sikerében, hogy t. i. a spanyol udvarnál régi hatalmi állásának birtokába újra visszakerül. És ebben nem is csalódott. Az ő ügyes művelteinek az lett a következtése, hogy maga Lujza Mária Gabriella királyné lépett föl az ő érdekében és hogy végre XIV. Lajos a madridi udvarhoz való visszatérését nem ellenezte.

De sorsának eme fordulata is újból azt mutatta, hogy mily ravasz, megfontoló és ügyes személy volt a hercegnő. Mielőtt Madridba utazott, előbb ugyanis Párisba ment. Itt oly feltűnést tudott kelteni, formalis hódolati eszelekvényt lejátszatni és magának oly kört teremteni, hogy lakása soha sem volt üres látogatóktól, akik között a francia udvar legelőkelőbb urai és hölgyei is voltak. E siker láttára a király is úgy gondolkodott, hogy nem szabad őt tovább is elzárva tartani és ekkor nagy diadalt ünnepelt, a melyet személyes varázsa által ért el: XIV. Lajos mintegy megváltozott, midőn egyszer csak kihallgatásra bocsátá a hercegnőt. 1705. január 4-iken ment Párisba, hogy álitólag néhány nap mulva már ismét elutazzék; de most azt mondta, hogy

tavaszig az udvarnál fog maradni, hogy megtámadott egészségét helyre állítsa. A már öregedő király a hercegnő élvezetes társaságától annyira el volt ragadtatva, hogy a nap legnagyobb részét az ő társaságában töltötte, sőt ha ügyes ürügyet ki tudott volna találni arra, hogy a hercegnőt a spanyol udvartól elidegenitse, Lajos király és nem kevésbbé Maintenon asszony szívesen látták volna őt mindenkorra Párisban. (Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

V. Á. Ujpest. A Leonidas egykori spártai hadvezér védelme alatt álló hölgy belekezdett-e már a fiúmei társaságba? Üdvözlét Buziás vidékének!

Cs. G. M. Rékas. A kiadó állítása szerint a lap rendszeren küldetett eddig s nem is lett volna reá ok annak megszüntetésére. Tehát a közvetítésnél kell lenni a hibának.

N. V. Gomba. B. kívánsá a szerint intézkedtünk.

Dr. Domckos Ödön Szepsi-Szent-György. Mit szél mindezekhez ön? Sem Ságli, sem Györgyert ne hulljék a könny!

Omikron. A mi Kath. Olvasó-Egyletünkben minden tisztességes ember tag lehet, t. i. rendes vagy pártolótag, s valamennyi egyenlő joggal bír a szórakozáshoz, csupán az egylet vezetésébe beleszólni van a rendes tagnak joga. Az egylet kaszinó szobájának bővítése okvetlen megtörténik, remélhetőleg még e hó folyamán s igen örülni fogunk, ha Uraságod és vele az értelmiség érdeklődni fognak ez egylet iránt, mert ez előreláthatólag ügyes vezetés mellett Abony irányadó társadalmi központjává fog fejlődni. Már is elmondhatjuk, hogy egy társas körben sincs oly élénk az élet, főleg nyáron, mint itt.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetű cipők kitűnőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17.

20—50

tisztelő hive
WEKERLE SANDOR.

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyúkszem, sem izzadás láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebűl a járása annak, ki cipőjét dr. Hégyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettősvastagságu 1 ft 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., GYERMEKEKNEK FELE.

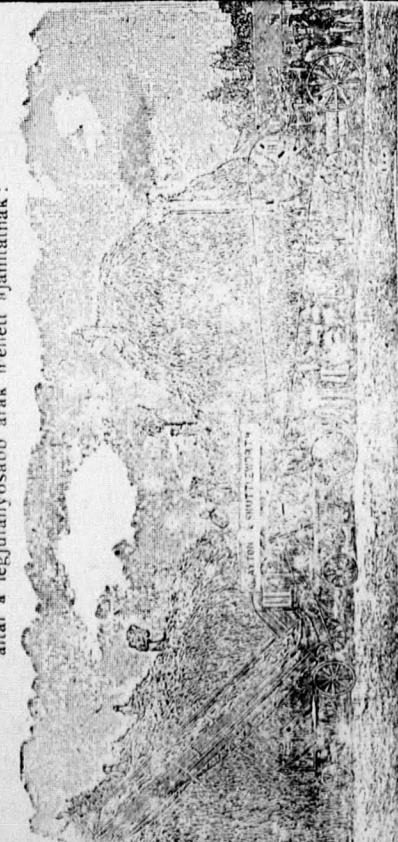
Az asbesttalplélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közcis hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítattatott.

Szétküldés eskis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

☛ VISZONTELADÓKNAK MEGFELELŐ ÁRENGEDMÉNY. ☛

Általános asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-u. 18.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlhatnák:

Locomobil és gőzcsepplőgép-készletek
továbbá járgány-csepplőgépnek, löhene-csépplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszaló- és aratógépek, szénanyújtók, boronák.

"Columbia-Drill"

legjobb sorvetőgépek, szeceksavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlé-malmok, egyetemes acél-ekék.

Részletes ábrák ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ le nagyobb locomobil- és csépplőgép gyára.